

**KADIKÖY BELEDİYESİ
ULUSAL TİYATRO SAHNE
ESERİ (OYUN) YARIŞMASI**

2017

KASDAŞ - Kadıköy Sağlık Turizm Eğitim Çevre Temizliği Otopark Hizmetleri İnşaat
Yayıncılık San. ve Tic. A.Ş.
Söğütlüçeşme Caddesi, Kalem Sokak No:7 Kat 1-5 Kadıköy / İstanbul
0216 337 89 51 • e-posta: kulturyayinlari@kadikoy.bel.tr

Kadıköy Belediyesi Kültür Yayınları, KASDAŞ'ın tescilli markasıdır.
Yayıncı Sertifika No: 36199

Kadıköy Belediyesi Ulusal Tiyatro Sahne Eseri (Oyun) Yarışması 2017

Meltem Uzunkaya • Tekin Özertem • Cihan Çakan

Gafur Rakıcı • Sedat Nuri Kayış • Burak Çapan

Yayına Hazırlayanlar: Ayşe Görkem Kozanoğlu • Yeliz Öztürk

Son Okuma: Yeliz Öztürk

Dizi Kapak Tasarımı: Neslihan Gökçe

Kapak Uygulama ve Dizgi: Aras Aladağ

1. Baskı: Mayıs 2018, İstanbul

ISBN: 978-605-81927-3-7

Baskı: Dijital Düşler Basım San. A. Ş.

Seyrantepe, Çınarlı Sokak No: 17, 34418 Kağıthane / İstanbul

Tel: 0 (212) 279 64 44 Fax: 0 (212) 279 85 00

Matbaa Sertifika No: 12922

© Tüm hakları saklıdır.

KADIKÖY BELEDİYESİ
ULUSAL TİYATRO SAHNE
ESERİ (OYUN) YARIŞMASI

2017

Seçici Kurul

Orhan Alkaya • Cevat Çapan

Yücel Erten • Dikmen Gürün

Nesrin Kazankaya

İÇİNDEKİLER

Aykurt Nuhoglu <i>Sunuş</i>	7
Yücel Erten <i>Önsöz</i>	9

Ödül Kazanan Eserler

Meltem Uzunkaya <i>Olağan Dışı Günler</i>	13
Tekin Özertem <i>Gecenin Ötesinde</i>	67
Cihan Çakan <i>Arka Bahçe</i>	97
Gafur Rakıcı <i>Penelope'nin Örgüsü ya da Arabesk Sisifos</i>	149
Sedat Nuri Kayış <i>Sakin Ol Celladım!</i>	167
Burak Çapan <i>Pembe Oda</i>	199
Biyografiler	243

SUNUŞ

Kadıköy Belediyesi'nin 1984'teki oluşumundan bu yana, zaman zaman Kadıköy'e ilişkin kitaplar yayımladığını biliyoruz. Kadıköy'ün sanat ve kültür hayatı açısından yeniliklere, nitelikli sanat etkinliklerine açık ve bu yönde beklentileri olan bir nüfus yapısına sahip olduğunu da biliyoruz. Sanat ve kültür etkinliklerinin çeşitliliği ve zenginliği kuşkusuz insanların hayat kalitesini yükselten bir sosyal ortam hazırlar ve oluşturur. Belediyelerin fiziksel çevreye ilişkin geleneksel iş ve hizmetlerinin yanı sıra insanların düşünsel, eğitsel, estetik; genel bir deyişle manevi ihtiyaç ve özlemlerini karşılayacak kültürel projeleri, sanatsal yaratıcılığı ve icrayı desteklemeleri, özendirmeleri vazgeçilemez sorumlulukları ve görevleri olduğunun bilincindeyiz.

Kitaplar insanlığın tarih boyunca süregelen gelişiminin kalıcı belgeleridir. "Söz gider yazı kalır" deyişi, kitapların yalnız milletlerin değil, bütün insanlığın hafızası olduğunu bizlere hatırlatır. Demek ki kitaplar insanlığın bilgi birikiminin belgeleridir. İnsanlar ve toplumlar arasında kültür alışverişini, iletişimi ve nesiller arasında

bağlantıyı kurarlar. Öğrenmenin, eğitimin birincil kaynağı olduğunu belirtmeye gerek var mıdır? Kitap, bizlere dünyada olup bitenlerin kapısını açan anahtardır.

Kadıköy Belediyesi, yörenin geçmişteki ve günümüzdeki toplumsal ve kültürel oluşumlarıyla ilgili araştırmaları, anı ve belgelerle desteklenen kitapları, bilimsel ve kültürel toplantı metinlerini, sanatçılar, edebiyatçılar ve yapıtları hakkında kaleme alınan eserleri “Kadıköy Belediyesi Kültür Yayınları” olarak düzenli şekilde yayımlamayı önemli bir kültür hizmeti olarak benimsemiş ve kararlaştırmıştır. Böylece hem Kadıköy ve çevresi hakkında hem de genel kültür ve sanat alanlarında belirli çalışmaları okuyuculara sunacağız.

“Kadıköy Belediyesi Kültür Yayınları”nın nitelikli, verimli ve sürdürülebilir şekilde oluşturulmasını görev sayıyor, kültür ve yayın hayatında yerini bulmasını amaçlıyoruz.

Aykurt Nuhoğlu
Kadıköy Belediye Başkanı

ÖNSÖZ

Oyun yazma yarışması düzenlemek pek tekin bir iş değildir. Özellikle de düzenleyen kurum ve seçici kurul açısından. Her aşamada küçümsenmeyecek zahmeti, kırtasiyesi vardır. Gelirden söz edemeyiz; ancak masrafı, gideri vardır. Hele ki maddi ödüllendirme söz konusuysa.

Hoşnutu az, hoşnutsuzu çoktur. Düşünün ki yerine göre yüzlerce oyun değerlendirilecek, sonuçta beş altı oyun seçilip ödüllendirilecektir. Burada emek vermiş yarışmacıların büyük kısmının hoşnutsuzluk yaşayacağı, adeta önceden bellidir. Ama seçici kurul üyelerinin de iyi oyunlarla karşılaştıkça heyecanlanıp keyif aldıklarını, cılız denemelerde ise ağır bir hoşnutsuzluk yaşadıklarını unutmamak gerekir.

Oyun yazma yarışmaları; konusu, kapsamı, süresi, koşulları, yönetmeliği, seçici kurul üyeleri ve ödül tercihleri ile kuşkusuz eleştiriye açıktır. Ama eleştirinin de haklı ve haksız olanı vardır.

Belki en üzücü nokta da, son değerlendirmeye girmiş, ama ödül alamamış oyunların, derin bir sessizliğe itiliyor olmalarıdır. Sık sık şöyle düşünmüşümdür: Keşke son değerlendirmeye girmiş, ama ödüle ulaşamamış oyunların yazarlarına da bir görüş bildirmenin yöntemi bulunabilse. Kendileriyle görüşerek yönlendirici öneriler ve yapıcı eleştiriler sunulabilse. Ama ödüllendirmediğiniz bir oyunun rumuz zarfını açamazsınız. Kuraldır. Çünkü yazar, ödül almadığı takdirde kimliğinin açığa çıkmasını istemeyebilir.

Bütün bunları göz önüne alınca bir anlamda yığıtlıktır sanat alanında yarışma düzenlemek. Ne ki bütün katmanlarında emek ve mesai harcanan bu girişim, "insana yatırım" açısından paha biçilmez bir değer taşır.

Sanat üretmek, bir anlamda insanı, toplumu ve dünyayı yeniden yaratma, yeniden biçimleme çabası değilse nedir? Sanat üreterek insanların beyninde, zihninde, yüreğinde; bir iz, bir kıymık,

bir damla, bir ışık ya da bir gölge bırakmayı amaçlamıyor muyuz? İnsanımızın kendisiyle, zaaflarıyla, erdemleriyle, geçmişiyile, günüyle, geleceğiyle, tarihiyle, toplumuyla, siyasetiyle, değerleriyle, beğenileriyle, saplantılarıyla, kültürüyle, inancıyla yüzleşmesini nişanlamıyor muyuz?

İşte bu çabanın iddialı olmayı, insanlara ulaşmayı ve yarışmaya açık olmayı da içerdiği düşünülürse, yarışmaların “insana yatırım” faslındaki önemini görmek, zor olmasa gerek.

Bu yarışmalar, tiyatro alanında belki el yordamıyla gezinen genç bir yeteneğe cesaret verecek, belki demlenmiş bir ustaya saygı işareti olacak, belki bir ilk denemenin cevherini ortaya çıkaracak, belki de yürekli bir çıkışa ivme katacaktır. Belki bazı oyunlar kurum tiyatrolarının eşref saatini beklemek zorunda kalacak, bazıları bir havuzda yönetmenini beklemekten yorulacak, bazıları da tiyatrolar tarafından kapışılacaktır, kim bilir? Ama onlar artık gün ışığına çıkmıştır ve oradadırlar.

Kadıköy Belediyesi’ni, “Oyun Yazma Yarışması” düzenleme, yarışmayı kurumlaştırıp sürekli kılma ve dereceye giren oyunları kitaplaştırma kararlılığını gösterdiği için, “insana yatırım”daki bu önemli payı için kutlamak gerekir.

Yücel Erten

İstanbul, Ağustos 2017

ÖDÜL KAZANAN ESERLER

OLAĞAN DIŞI GÜNLER

(Oyun, 2 Perde)

Kadıköy Belediyesi Ulusal Tiyatro Eseri Yarışması 2017

-Birincilik Ödülü-

Meltem Uzunkaya

Kente yüz, yüz elli kilometre uzakta, Karadeniz kıyısında, iki katlı, bahçeli, yazlık bir ev ve benzerlerinden oluşan bir yazlık site. Aylardan ekim, öğlen civarı. Anayoldan siteye sapan yolda, çöp bidonlarının çevresinde aç bekleyen birkaç sokak köpeği. Tek sıra evlerin ara sokakları bomboş, sessiz; hava puslu. Otoparka park eden bir arabadan dört kadın iner. Bagajdan çıkardıkları bavullarıyla, ellerine aldıkları torbaları paylaşarak, hafif ıslak yolda, pikniğe çıkanların duyduğu heyecanla, ama etrafi canlandırmaya da yetmeyen bir ürkeklik içinde konuşarak ilerlerler.

Kırkly yaşlarını süren kadınlar bir senaryo grubunun üyeleridir. Aslında onları bu hafta sonu bir araya getiren yazı ve edebiyatla kurdukları ilişkidir. Ev sahibinin davetiyle, sezonu bitirmiş bu yazlık evde, hafta sonu boyunca sürececek bir atölye çalışması için gelmişlerdir. Hedeflerinde imece usulü yazılıp bitirilecek bir senaryo çalışması vardır. Bir süredir aralıklı olarak toplanıp bir edebiyat dergisi çıkarıyor olsalar da birbirlerini yeterince tanıdıkları söylenemez. Arkadaşlıkları henüz yeni ve sınanmamıştır. Bu dört kişi dışında akşama doğru gruba eklenecek iki erkek ve bir kadın daha beklenmektedir. Her birinin yazıyla kurduğu ilişki farklıdır. Yazı; kimisi için bir yaşam biçimi, kimisi için bir çıkış, kimisi için üretme ya da kalıcı olma isteği, kimisi için de sosyalliktir.

Kişiler

Gülşen: Evli, iki çocuğu var. Ekonomi bölümü mezunu, bankacı, çalışmıyor. Evliliği sallantıda. Duygusal.

Türkan: Sosyoloji bölümü mezunu, dergilerde çalışmış. Boşanmış. Alkol kullanım sorunu var. Karamsar, gerçekçi. Edebiyat ve yazı, onun için bir varoluş sorunu.

Necla: Evli; yurt dışında okuyan yetişkin bir kızı var. Kanser tedavisi bitmiş, altı aylık kontrolleri devam ediyor. Hedefi yemek kitabı yazmak.

Filiz: Kocasını trafik kazasında kaybetmiş. Bu kayıptan dolayı hâlâ öfkeli. Kocasına âşıkmiş. Gezilerini yazdığı bir blogu ve üniversitede okuyan bir oğlu var. Kocasını anlatan bir roman ya da bir aşk romanı yazmak istiyor, vejetaryen.

Ediz: Tarık'a göre daha yaşlı. Boşanmadığı halde bir süredir karısından ayrı yaşıyor. Eski gazeteci.

Tarık: Yakışıklı, karizmatik, yaşına göre genç ve dinç. Aile hekimi. Alzheimer olan annesine bakıyor.

Ahu: Hiç evlenmemiş, hâlâ çekici, kadınsı. Yalnızlık ve yaşlılıktan korkuyor.

Mülteci Ömer: Yirmi iki yaşında. Ülkesindeki savaştan kaçtı, Avrupa'ya ulaşmaya çalışıyor. Pasifist. Yönetmen adayı.

Fadime: Yirmi yaşında, evli, kocasından şiddet gören akıllı ve güzel bir kadın.

Sherlock Hulusi: Emekli albay. Sorumlu ve sorunlu vatandaş, kraldan çok kralcı, hatta eski istihbaratçı.

Askeri Komutan

Birinci Asker

İkinci Asker

BİRİNCİ PERDE

Birinci Sahne

(Ellerinde seyahat çantaları, torbalarıyla bahçe kapısından giren kadınlar, verandada bulunan masaya eşyalarını bırakırlar. Yağmur çiselemektedir. Gülüşmeler duyulur.)

GÜLŞEN: *(Masaya elindekileri bıraktıktan sonra derin derin nefes alarak kollarını açar, kendi etrafında döner.)* Ah, işte harika bir hava, yağmuru seviyorum. Çıkıp biraz yürümeli. Bu nefis oldu, tam yazacağımız mekânın ve zamanın içine girdik.

TÜRKAN: *(Gülşen'in arkasından bahçeye girip verandadaki masaya elindekileri bırakır.)* Uf, gerçekten bravo diyorum sana! Daha yeni geldik kızım, bir dur, azıcık soluklanalım hele. *(Sandalyeye çökerek ayaklarını uzatır.)*

FİLİZ: *(Bahçe kapısına gelip seslenir.)* Kızlar, şu torbaları alır mısınız? Fırından aldığımız ekmeklerden koparıp attım da hayvanlar deli gibi yediler. Bu ekmekleri onlara vermeye gidiyorum, biz yeniden alırız.

(Köpek havlamaları duyulur. Filiz uzaklaşır.)

NECLA: *(Filiz'in arkasından gelir.)* Ah nasıl da tatlılar, nasıl da acıkmışlar. Ya şimdi anlamadığım, biz gelmemiş olsaydık hayvanlar açlıktan ölmüş mü olacaktı?

TÜRKAN: Saçmalamayın, site boşaldığı için yakındaki köye inerler. Ve inanın köylüler doğal olarak böyledir, hayvanseverlik değil, bir arada yaşama alışkın olmalarıyla ilgili. Köylüler onları besler. Her zaman olduğu gibi, çöplerini bırakıp giden misyoner-yazlıkçıların arkasını toplamak onlara, yerlilere kalır. *(Acı acı güler.)*

NECLA: Hadi ya! Keşke başıboş kalmış hayvanlar için daha fazla şey getirseydik.

TÜRKAN: Neyse bu hafta sonu yapacağımız ızgaralarla filan biraz doyarlar. Haftaya bilemem!